

“Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt worden van uw Vader in de hemel, die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden”

1 Kon. 21, 17-29

Psalm: 51 (50)

Evangelie volgens Matteüs 5,43-48

Vorige week hoorden wij in de eerste lezing over de profeet Elia die het opnam tegen Koning Achab en zijn vrouw Izebel. Gisteren lazen wij verder over de gruweldaden van deze koning en zijn vrouw. Zij lieten een onschuldige man, Nabot, vals beschuldigen en ten onrechte vermoorden om zijn land af te kunnen pakken en de profeet Elia moet van God weer optreden om Achab en Izebel hun straf aan te kondigen:

Zeg hem: Zo spreekt de Heer: Komt gij na een moord het erfgoed in bezit nemen? Zeg hem dan: Zo spreekt de Heer: Op de plaats waar de honden het bloed van Nabot hebben opgelikt zullen ze ook het uwe oplikken. Toen zei Achab tot Elia: Heeft mijn vijand mij weer weten te vinden? Elia antwoordde: “Ja, dat heb ik, omdat ge u hebt laten gebruiken voor dat wat de Heer mishaagt.”

Maar ondanks deze grote zonde zal God barmhartig zijn omdat dit bij het wezen van God hoort. God laat ons weer zien dat Hij anders is dan wij en dat Hij altijd bereid is om te vergeven, misschien tot ergernis van ons mensen omdat ons rechtvaardigheidsgevoel menselijk is en, zonder de genade van God, niet in staat om Gods barmhartigheid te begrijpen.

“Toen Achab deze woorden hoorde, scheurde hij zijn kleren, trok een boetekleed aan over zijn blote lijf en vastte; hij liep terneergeslagen rond en legde zich in zijn boetekleed te ruste. Daarom kwam het woord van de Heer tot Elia de Tisbiet: Hebt gij gezien hoe Achab zich voor Mij vernederd heeft? Omdat hij zich voor Mij vernederd heeft, zal Ik het onheil op zijn huis niet tijdens zijn leven doen neerkomen”

Misschien kunnen wij de woorden van Jezus in het evangelie dan beter begrijpen:

“In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: Gij hebt gehoord dat er gezegd is: Gij zult uw naaste beminnen en uw vijand haten. Maar Ik zeg u: Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt worden van uw Vader in de hemel, die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.”

In het oude verbond en in de oude gebruiken van het volk was het namelijk toegestaan om het iemand betaald te zetten die jou benadeeld had. In het boek Leviticus (24,19-21) lezen we: *“Wie een volksgenoot letsel toebrengt, moet zelf ondergaan wat hij de ander aandeed: een wond voor een wond, een oog voor een oog, een tand voor een tand; het letsel dat hij de ander toebrengt, moet hijzelf ondergaan. Wie een dier doodslaat, moet het vergoeden, maar wie een mens doodslaat, moet ter dood gebracht worden.”*

In de Joodse traditie wordt het ‘oog om oog-principe’ als een *schadevergoedingsplicht* uitgelegd. Het is eigenlijk heel simpel: als je iemand een oog uitslaat, moet je dat financieel vergoeden met iets dat een vergelijkbare waarde heeft als het oog. Dat is dus heel wat anders (of zelfs het tegenovergestelde) dan wraak nemen door bij de ander

dezelfde schade toe te brengen. Maar in de praktijk zal dit soms als een recht op wraak zijn geïnterpreteerd.

Maar Jezus komt met een nieuwe oproep tot een vergevingsgezindheid en liefde die ons mensen optilt om op God te lijken. *“Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt worden van uw Vader in de hemel, die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden...Weest dus volmaakt, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is”.*

Wij worden vandaag door de lezingen uitgenodigd om onze roeping tot heiligheid te volgen door te beminnen en te vergeven zoals God het alleen kan, door zelfs de mensen die je kwaad doen te beminnen. Ik garandeer jullie dat niemand van ons dat uit zichzelf kan, niet eens als wij ons inspannen om ons best te doen, maar talloze heiligen hebben in de loop der geschiedenis bewezen dat met Gods genade niets onmogelijks is. Amen